

इरुः । विट्मिनी न चक्षुष्या तद्गुणा चातिशय्युली ।
 अथ पिष्टिका । दालिः संस्थापिता तोये ततोऽपहृतकञ्चुका ।
 शिलायां साधु सम्मिष्टा पिष्टिका कथिता बुधैः ।
 अथ (वेठक) । साधुपिष्टिकया पूर्णगर्भा गोधूमचूर्णतः । रचिता
 रोटिका सैव प्रोक्ता वेठमिका बुधैः । भवेद्वेठमिका
 बल्या दृष्ट्या रूच्याऽनिलापहा । जङ्घसन्तर्पणी गुर्वी ढं-
 हणी शुक्रला परम् । भिन्नसूत्रमला स्तन्यमेदःपित्तकफ-
 प्रदा । गुदकीलाह्नि तन्वासपङ्क्तिशूलानि नाशयेत् ।
 अथ (पापर) । धूमसी रचिता हिङ्गुहरिद्रालवणैर्युता ।
 जीरकसर्जिकाभ्याञ्च तनूकृत्य च वेष्टिता । पर्यटास्ते
 सदाङ्गारभट्टाः परमरोचकाः । दीपनाः पाचना रूक्षा
 गुरवः किञ्चिदीरिताः । मौद्गाञ्च तद्गुणाः प्रोक्ता विशे-
 षाल्लघवो हिताः । चनकस्य गुणैर्युक्ताः पर्यटाश्चनकोज्ज-
 वाः । स्नेहभट्टास्तु ते सर्वे भवेयुर्मध्यमा गुणैः ।
 अथ (पूरी) । साधारणं पिष्टिका पूर्णं लवणार्द्रकहिङ्गुभिः ।
 तथा पिष्टिकया पूर्णं समिताकृतपोलिका । ततस्तेन
 पक्वा सा पूरीका कथिता बुधैः । रूच्या स्वादी गुरुः
 स्निग्धा बल्या पित्तास्रद्रूपिका । चक्षुस्तोजोहरी चोष्णा
 पाके वातविनाशिनी । तथैव दृढपक्वापि चक्षुष्या रक्त-
 पित्तहृत् ।
 अथ (वरा) । साधारणं पिष्टिका युक्ता लवणार्द्रकहिङ्गुभिः ।
 कृत्वा विदध्याद्वटकास्तास्तेलेषु पचेच्छनैः । विशुष्का
 वटका बल्या ढं हणी वीर्यवर्जनी । वातामयहरा
 रूच्या विशेषादह्नितापहा । विबन्धभेदिनी स्नेहकारिणी-
 ऽत्यग्निपूजिता । संचूर्ण्य निक्षिपेत्तत्रो भट्ट' जीरक-
 हिङ्गुभिः । लवणं तत्र वटकान् सकलानपि मज्जयेत् ।
 शुक्रलसत्त्व वटको बलहरोचनो गुरुः । विबन्धहृदि-
 दाही च स्नेहलः पवनापहः । राज्यक्तपातिनो वान्यान्
 पाचनांस्तांस्तु भजयेत् राज्यक्ता (राइता) इति लोके ।
 अथ (काङ्जीवरा) । मन्यनी नूतना धार्या कटुतैलेन लेपि-
 ता । निमलेनाम्बुनापूर्य तस्यां चूर्णं विनिःक्षिपेत् ।
 राजिकाङ्गीरलवणहिङ्गुशुण्ठीनिशाकृतम् । निक्षिपेद्वट-
 कांस्तत्र भाण्डस्यास्यञ्च स्रयेत् । ततो दिनतयादूर्ध्व-
 मन्ताः स्रुवटका भ्रुवम् । काङ्जिको वटको रूच्यो
 वातघ्नः स्नेहप्रकारकः । शीतो दाहं शूलमजीर्णं
 हरते दृगामयेष्वहितः ।
 (उरीदवडा) । अस्त्रिकां स्वेदयित्वा तु जलेन सह मर्दयेत् ।
 बन्नीरे कृतसंस्कारे वटकान्मज्जयेज्जनः । अस्त्रिका वट-

कास्ते तु रूच्या बङ्गिप्रदीपनाः । वटकस्य गुणैः पूर्वं
 रेधोऽपि च समन्वितः ।
 अथ (दृगवडा) । सुज्ञानं वटकास्तत्रे (ताओया) भर्जिता लघवो
 हिमाः । संस्कारजप्रभावेन त्रिदोषशमना हिताः ।
 अथ (साधवडा) । साधारणं पिष्टिका हिङ्गुलवणार्द्रकसंस्कृता ।
 तथा विरचिता वस्ते वटिकाः साधुशोषिताः । भर्जिता-
 स्तप्ततैलेस्ता अथवाम्बुप्रयोगतः । वटकस्य गुणैर्युक्ता
 ज्ञातव्या रुचिदा भट्टम् ।
 अथ (को हडावडी) । कूष्माण्डकवटी चोया पूर्वोक्तवटिकागु-
 णाः । विशेषात्पित्तप्रकोपनी लघ्वी च कथिता बुधैः ।
 अथ (सुद्ववटी) । सुज्ञानं वटिका तद्विरचिता साधिता तथा ।
 पथ्या रूच्या तथा लघ्वी सुद्वस्त्रपगुणा स्मृता ।
 (क्षरिकवच्छ) । साधुपिष्टिकया लिप्तं नागवल्लीदलं महत् । तत्तु
 संस्तेदयेत् युक्त्या स्यात्वासास्तारकोपरि । ततो नि-
 ष्कास्य तं खण्डन्तस्तैलेन भर्जयेत् । खण्डं खण्डेन
 योग्यमिति यावत् । अलीकमत्स्य उक्तोऽयं प्रकारः पाकप-
 ण्डितैः । तं दन्ताकभटिलेण वास्तूकेन च भजयेत् ।
 अथ (कडी) । स्यात्प्रां दृते वा तैले वा हरिद्राहिङ्गु भर्जयेत् ।
 अवलेहनसंयुक्तं तक्रन्तैव निःक्षिपेत् । एषा सिद्धा सम-
 रीचा कथिता कथिता बुधैः । अवलेहनम् । (अरिहन)
 इति लोके । कथिता पाचनी रूच्या लघ्वी बङ्गिप्रदीपनी ।
 कफानिलविवन्धघ्नी किञ्चित्पित्तप्रकोपिणी । अलीकमत्स्यः
 शुष्का वा किं वा कथितया पुनः । ढं हणा रोचना
 दृष्ट्या बल्या वातगदापहा । कोष्ठशुद्धिकराः शुक्रप्राः
 किञ्चित्पित्तप्रकोपनाः । अर्हते सहस्रस्तम्भे विशेषेण
 हिताः स्मृताः ।
 अथ (आदवरा) । सुद्वपिष्टाविरचितान् वटांस्तैलेन पाचितान् ।
 हस्तेन चूर्णयेत्स्यक् तस्मिन् चूर्णे विनिःक्षिपेत् । भट्ट'
 हिङ्गुवार्द्रकं स्रुज्यं मरीचं जीरकं तथा । निम्बूरसं
 यवानीं च युक्त्या सर्वं विमिश्रयेत् । सुद्वपिष्टं पचेत्स-
 यक् स्यात्वासास्तारकोपरि । तस्यास्तु गोलकं कुर्यात्
 तन्मध्ये पूरणं क्षिपेत् । तैले तान् गोलकान् पक्वा क-
 थितायां निमज्जयेत् । गोलकाः पाचकाः प्रोक्तास्ते त्वा-
 र्द्रकैवटा अपि । सुद्वार्द्रकवटा रूच्याः लघवो बलका-
 रकाः । दीपनास्तर्पणाः पथ्यास्त्रिषु दोषेषु पूजिताः ।
 (पकौरी) । दालयश्चनकानान्तु निस्तुषा यन्त्रपेयिताः । तच्चूर्णं
 वेशनं प्रोक्तं पाकशास्त्रविशारदैः । वटिका वेशनस्यापि
 कथितायां निमज्जिताः । रूच्या विद्वज्जननी बल्या